

Peter de Paepe gaat ons verlaten

Op vrijdag 7 september hebben we door middel van een lezingendag afscheid genomen van Peter de Paepe. De keuze van deze datum was gebaseerd op een rekenfoutje van de personeelsdienst die de datum van zijn vervroegd pensioen had berekend op 1 september terwijl later bleek dat het 1 januari 2008 had moeten zijn. Het afscheid was dus in zekere zin een beetje een academische kwestie, des te meer omdat Peter dit semester het college Calculus geeft aan onze eerstejaars, zijn afscheidscollege zou je kunnen zeggen.

Voor de lezers van de Nieuwsbrief en alumni is Peter natuurlijk ook de beheerder van het alumninetwerk en de redacteur van de Nieuwsbrief. Deze taken hebben Ellen Wesselingh en ikzelf van hem overgenomen maar we pretenderen vooralsnog niet dat we het net zo energiek en goed zullen doen. De toekomst zal het leren.

Opvallend aan Peter is zijn inzet voor het onderwijs. Jan Wiegerinck, die net als ikzelf begin zeventiger jaren nog college van Peter heeft gehad, heeft in zijn toespraak gezegd dat Peter zeer betrokken is bij zijn studenten, alles van ze weet, en niet te beroerd is om ze achter de broek aan te zitten. Hij weet dit uit eigen ervaring want toen hij een keer een tentamen Functietheorie uitstelde tot na de zomervakantie werd hij daar persoonlijk, en ongetwijfeld zeer expliciet, door Peter op aangesproken. Ook Karel Gaemers (decaan FNWI) prijst de manier waarop Peter zijn onderwijs heeft gegeven en noemt hem een enthousiaste docent die de student in het nekvel wist te grijpen. Henk Pijls vermeldt nog dat Peter het duaal leren heeft opgezet wat geen gemakkelijke taak was en veel energie heeft gekost.

Peter zijn betrokkenheid blijkt ook uit het volgende. Ik begeleid momenteel een student, laten we hem M noemen, bij zijn bachelorscriptie. M doet een duale bachelor, deels werken en deels studeren, en hij mag dus genieten van Peter zijn bemoeienis. Ik ook dus, zeker omdat ik tot voor kort Peter zijn buurman was op het instituut. Als ik Peter tegen kom dan is het vaak, “heb je M gezien?”, “schiet M op met zijn scriptie?”. Laatst zei M tegen mij dat mijnheer De Paepe hem

altijd flink achter de broek aan zat, dat ik dat veel minder doe, en dat hij dat wel mist. Hij merkte ook op dat het eigenlijk niet nodig zou moeten zijn.

Tijdens de dag werd er regelmatig aan “het instituut van Van Rossum”, later de “onderwijsgroep” gerefereerd. Peter is namelijk de op een na laatste van de groep medewerkers die deel hebben uitgemaakt van het Instituut voor Propedeutische Wiskunde van professor Herman van Rossum. Deze groep verzorgde vele jaren het wiskundeonderwijs aan studenten van andere studies, ook wel koket de “andersdenkenden” genoemd. Misschien is het wel zo dat, als je dit onderwijs goed wil doen, en Peter deed dit goed, je dan zelf ook een beetje andersdenkend moet zijn. Peter’s zoon Willem zou tijdens het diner nog vertellen dat hij als jongen wel eens langskwam bij zijn vader en dat hij daar mannen aantrof die zaten te kaarten en sigaren zaten te roken. Het leek hem wel wat om wiskundige te zijn. Peter van Emde Boas is nu de enig overblijvende van deze groep en zal de hekkesluiser zijn.

De afscheidsdag bestond uit twee delen, een ochtendprogramma met voordrachten door collegae onderzoekers die op het hetzelfde gebied als Peter hebben gewerkt, de analyse, en een niet wiskundig middagprogramma waar Peter werd toegesproken door verschillende mensen die op een of andere wijze met Peter van doen hebben gehad.

De ochtend stond in het teken van het symposium: “Complex Analysis - A farewell symposium for Peter de Paepe”. De eerste spreker was Jan Wiegerinck . De titel van zijn lezing was Plurifine Topology. Daarna volgde een lezing van Pascal J. Thomas (Université Paul Sabatier, Toulouse) met als titel Sets of Sampling for the Nevanlinna Class en een lezing van Anthony G. O’Farrell (National University of Ireland, Maynooth) met als titel Approximation on a Disk. Josip Globevnik was ook uitgenodigd maar die kon helaas niet komen vanwege een gebroken voet. Deze buitenlandse sprekers hebben allen gewerkt aan de problemen in de complexe analyse en functie algebras waar Peter ook aan heeft gewerkt. Jan Wiegerinck zal later zeggen dat voor Peter onderzoek ook belangrijk is maar pas nadat het onderwijs goed in orde is. Hij noemt de “De Paepe disk”, voor kenners een delicatessen. De

ochtend werd afgesloten met een dankwoord van Peter aan de sprekers.

Tijdens het middagprogramma werd Peter toegesproken door Chris Klaassen (voorzitter), door Ernst Koper met wie Peter vele jaren de kamer heeft gedeeld, door Henk Pijls die Peter al zo'n veertig jaar kent, door Alfons Hoekstra (Informatica), Karel Gaemers (decaan) en door Jan Wiegerinck. Henk biedt Peter een Liber Amicorum aan. Het bevat verhalen van vrienden en collegae. Jan Wiegerinck spreekt Peter als laatste toe. Hij besluit met het aanbieden van het cadeau van de collegae, een schilderij van Ron van der Werf plus een envelop en certificaat voor een bijdrage aan stichting The Sheepfold van Yvonne Voorn, onze voormalige secretaresse. Dit is een project voor straatkinderen in Gambia.

De middag wordt afgesloten met een uitvoerig slotwoord van Peter waarin hij, naast persoonlijke overwegingen en dankbetuigingen aan een aantal mensen, op de valreep de kans grijpt om college te geven over hoe hij vindt dat je college moet geven. Hij houdt ook een pleidooi om te stellen dat hij vindt dat het dienstverlenend onderwijs aan "andersdenkenden" gegeven moet worden door wiskundigen. In zijn woorden: "Wij kunnen dat het beste en hebben een reputatie op te houden". Laten we zorgen dat het zo blijft.

Bert van Es



Jan Wiegerinck overhandigt het cadeau



Peter overhandigt de cheque aan Yvonne

Foto's Peter van Emde Boas